

Неділя 9 марта, 2025

ТЕМА — ДУХОВНА ЛЮДИНА

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: Ісая 2 : 22

“Відкинься ж собі від людини, що віддих у носі її, бо за що її поважати?”

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: Буття 1 : 26, 27, 31
Псалми 99 : 3-5

26. І сказав Бог: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі.

27. І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх.

31. І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, вельми добре воно!

3. Знайте, що Господь Бог Він, Він нас учинив, і Його ми, Його ми народ та отара Його пасовиська.

4. Увійдіть в Його брами з подякуванням, на подвір'я Його з похвалою! Виславляйте Його, Ім'я Його благословляйте,

5. бо добрий Господь, Його милість навіки, а вірність Його з роду в рід!

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. Псалми 138 : 1-3, 7-10

1. Господи, випробував Ти мене та й пізнав,
2. Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека.
3. Дорогу мою та лежання моє виміряєш, і Ти всі путі мої знаєш,
8. Якщо я на небо зійду, то Ти там, або постелюся в шеолі ось Ти!
9. Понесуся на крилах зірниці, спочину я на кінці моря,
10. то рука Твоя й там попровадить мене, і мене буде тримати правиця Твоя!

2. 4-а царів 4 : 8-28, 32-37

9. І сказала вона до чоловіка свого: Ось я познала, що Божий чоловік, який завжди приходить до нас, він святий.
 10. Зробім же малу муровану горницю, і поставимо йому там ліжко, і стола, і стільця, і свічника. І коли він приходитьиме до нас, то заходитиме туди.
 11. Одного разу прийшов він туди, і зайшов до горниці та й ліг там.
 12. І сказав він до свого слуги Гехазі: Поклич оцю шунамітянку! І той покликав її, і вона стала перед ним.
 13. І сказав він до нього: Скажи їй: Ось ти старанно піклувалася про всі наші потреби. Що зробити тобі за це? Чи є що, щоб сказати про тебе цареві або начальникові війська? А вона відказала: Ні, я сиджу серед народу свого!
 14. І сказав він: Що ж зробити їй? А Гехазі відказав: Та вона не має сина, а чоловік її старий.
 15. А він сказав: Поклич її. І він покликав її, і вона стала при вході.
 16. І він сказав: На цей означений час, коли саме цей час вернеться, ти обійматимеш сина! А вона відказала: Ні, пане, чоловіче Божий, не говори неправди своїй невільниці!
 17. Та зачала та жінка, і породила сина на той означений час, того саме часу, про який говорив до неї Єлисей.
 18. І росло те дитя. А одного разу вийшло воно до свого батька до женців.
 19. І сказало воно до свого батька: Голова моя, голова моя!... А той сказав слугі: Занеси його до його матері!
 20. І той поніс його, і приніс його до його матері. І сиділо воно на її колінах аж до
-

полудня, та й померло...

21. І ввійшла вона, і поклала його на ліжко Божого чоловіка, і замкнула за ним двері та й вийшла.

22. І покликала вона свого чоловіка та й сказала: Пришли мені одного із слуг та одну з ослиць, і я поїду до Божого чоловіка й вернуся.

23. А він сказав: Чому ти їдеш до нього? Сьогодні не новомісяччя й не субота. А вона відказала: Добре!

24. І осідлала вона ослицю, і сказала до свого слуги: Поганяй та йди. Не затримуй мені в їзді, аж поки не скажу тобі.

25. І поїхала вона, і приїхала до Божого чоловіка, до гори Кармел. І сталося, як Божий чоловік побачив її здалека, то сказав до слуги свого Гехазі: Ось та шунамітянка!

26. Побіжи ж назустріч їй та й скажи їй: Чи все гаразд тобі, чи гаразд чоловікові твоєму, чи гаразд дитині? А та відказала: Усе гаразд!

27. І прийшла вона до Божого чоловіка на гору, і сильно схопила за ноги його. А Гехазі підійшов, щоб відіпхнути її, та Божий чоловік сказав: Позостав її, бо затурбована душа її, а Господь затаїв це передо мною й не сказав мені.

28. А вона сказала: Чи я жадала сина від пана? Чи я не говорила: Не впроваджуй мене в обману?

32. І ввійшов Єлисей у дім, аж ось той хлопець лежить мертвий на ліжку його!...

33. І ввійшов він, і замкнув двері за ними обома, та й молився до Господа.

34. І ввійшов він, і ліг на того хлопця, і поклав уста свої на уста його, а очі свої на очі його, і долоні свої на долоні його. І схилився над ним, і стало тепле тіло тієї дитини!...

35. І він знову ходив по дому раз сюди, а раз туди. І ввійшов він, і знову схилився над ним, і чхнув той хлопець аж до семи раз. І розплющив той хлопець очі свої.

36. І покликав він Гехазі та й сказав: Поклич ту шунамітянку! І той покликав її. І прийшла вона до нього, і він сказав: Забери свого сина!

37. І ввійшла вона, і впала до його ніг, і вклонилася до землі. І взяла вона сина свого та й вийшла...

3. Від Матвія 4 : 23, 24

23. І ходив Ісус по всій Галілеї, по їхніх синагогах навчаючи, та Євангелію Царства проповідуючи, і вздоровлюючи всяку недугу, і всяку неміч між людьми.

24. А чутка про Нього пішла по всій Сирії. І водили до Нього недужих усіх, хто терпів на різні хвороби та муки, і біснுவатих, і сновид, і розслаблених, і Він їх уздоровляв.

4. Від Матвія 8 : 14, 15

14. Як прийшов же Ісус до Петрового дому, то побачив тещу його, що лежала в гарячці.

15. І Він доторкнувся руки її, і гарячка покинула ту... І встала вона, та й Йому прислужувала!

5. Софонія 3 : 17

17. Господь, Бог твій, серед тебе, Велет спасе! Він у радості буде втішатись тобою, оновить любов Свою, зо співом втішатися буде тобою!

Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" написанного

Християнською Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді

1. 475 : 5-1

Плотські чинники нереальні

Питання: — Що є людина?

Відповідь: — Людина не є матерія; вона не складається з мозку, крові, кісток і інших матеріальних елементів. Зі Св. Писання ми довідуємося, що людина створена по образу й подоби Бога. Матерія не є цією подобою. Подоба Духа не може бути настільки несхожа з Духом. Людина духовна й досконала, і тому, що вона духовна й досконала, її потрібно так і розуміти в Християнській Науці. Людина це ідея, образ Любові; вона не є тіло. Вона — складносурядна ідея Бога, що містить у собі всі правильні ідеї; людина — родова назва для всього, що відображає Божий образ і подобу; свідомо індивідуальність людини відкривається в Науці, у якій людина є відображення Бога — Розуму, і тому вічна; людина не має розуму окремо від Бога й не має ні єдиної якості непохідної від Божества; сама по собі людина не має ні життя, ні мудрість, ні творчої сили, а духовно відображає все, що належить її Творцеві.

І сказав Бог: «Створимо людину по образу Нашому, по подоби Нашій; і хай володарює вона над рибами морськими, і над птахами небесними, і над худобою, і над усією землею, і над усіма гадами, що плазують по землі».

Людина не може впасти в гріх

Людина не здатна на гріх, вона не може хворіти або вмерти. Реальна людина не може відхилитися від святості, як не може Бог, що створив людину, породити здатність або можливість грішити. Смертний грішник не є Божою людиною.

2. 259 : 6-14

У божественній Науці людина — є справжній образ Бога. Божественна сутність була найкраще виражена в Христі Ісусі, який освітив смертних більш вірним відображенням Бога й підняв їхнє життя вище, чим це допускали їхні жалюгідні уявні образи, — образи, що представляли людину занепакою, хворою, гріховною і вмираючою. Христоподібне розуміння наукової людини й божественного зцілення містить у собі ідеальний Принцип і ідею, — ідеального Бога й ідеальну людину — як основу для мислення й демонстрації [зцілення].

3. 285 : 2-11

Індивідуальність людини не матеріальна. Наука буття досягається не тільки в майбутньому житті, яке люди називають раєм, але тут і зараз; це великий факт буття і для нашого часу й навіки.

Підробка під людину

Що ж, у такому випадку, є матеріальна особистість, яка страждає, грішить і вмирає? — Це не людина, образ і подоба Бога, а підробка під людину, протилежна подобі, — відсутність подобі, називана гріхом, хворобою і смертю.

4. 491 : 7-492 : 17

Людина об'єднана з духом

Матеріальна людина складається з мимовільного й навмисного гріха, з негативного добра й позитивного зла, причому останнє називає себе добром. Духовна ж індивідуальність людини ніколи не помиляється. Ця індивідуальність — подоба Творця людини. Матерія не може зв'язати смертних із дійсною першоосновою або з дійсністю буття, у котрих усе мусить завершитися. Тільки визнання вищої влади Духа, що анулює домагання матерії, допоможе смертним звільнитися від смертності і знайти нерозривний духовний зв'язок, котрий навіки утверджує людину в божественній подобі, невіддільну від її Творця.

Матеріальна людина як марення-сновидіння

Вірування, що матерія й розум — одне ціле, що матерія то пильнує, то спить, інколи демонструючи відсутність розуму, — це вірування в підсумку приводить до іншого вірування, а саме: що людина смертна. Наука розкриває той факт, що матеріальна людина ніколи не являє собою реальну живу істоту. Марення-сновидіння або вірування триває, незалежно від того чи закриті наші очі чи відкриті. У сні пам'ять і свідомість

відділяються від тіла й мандрують, начебто маючи своє власне окреме втілення. Особистість не є індивідуальністю людини. Порочна людина може мати привабливу особистість.

Духовне існування — єдина дійсність

Коли ми не спимо, нам маряться страждання й насолоди в матерії. Хто стане заперечувати, навіть не розуміючи Християнської Науки, що оце сновидіння, а не сплячий — є смертною людиною? Чи може хто-небудь привести розумні доводи проти цього твердження, тоді як марення-сновидіння не міняє ні тіла, ні думок смертної людини, хоча так званий сплячий і несвідомий? Для того, щоби правильно міркувати, слід мати в думках тільки одне — духовне існування. У дійсності немає іншого існування, тому що Життя не може бути поєднане з тим, що йому не подібне, зі смертністю.

Розум один і він є все

Буття є святість, гармонія й безсмертя. Уже доведено, що навіть обмежене знання цього факту піднімає фізичний і моральний рівень смертних, подовжує їхнє життя, очищає й підносить характер людини. У такий спосіб прогрес зрештою знищить усю оману і зробить безсмертя явним. Ми знаємо, що коли доведено, що твердження вірне, воно повинне бути безпомилковим. Нові думки залучають усе більше уваги. Дві теорії, що суперечать одна одній — що матерія є щось існуюче й що все є Розум — будуть відстоювати свою правоту, поки одна з них не буде визнана переможницею.

5. 517 : 8-10, 30-4

Ідеальний чоловік пов'язаний зі створенням, мудрістю й Істиною. Ідеальна жінка являє собою Життя й Любов.

Невід'ємне право людини

Божественна Любов благословляє свої власні ідеї і змушує їх множитися, — щоби проявляти Господню силу. Людина не створена, щоб у поті чола орати землю. Вона народжена з правом — володарювати, а не бути підневільною. Людина — володар вірування на землі і в небі — а сама підкоряється тільки своєму Творцеві. Така є Наука буття.

6. 428 : 19-23

Ми повинні усвідомити здатність ментальної сили протистояти помилковим людським уявленням і замінити їх тим життям, яке духовне, а не матеріальне. Необхідно проголошувати великий духовний факт, що людина є, а не буде, досконалою й безсмертною.

7. 76 : 22-26

Нематеріальна насолода

Безгрішна радість — повна гармонія й безсмертя Життя, що володіє безмежною божественною красою й добротою, без єдиної тілесної насолоди або болю, — становить єдино дійсну, незруйновну людину, буття якої духовне.

8. 527 : 4-5

Людина є відображенням Бога, яке не потребує вдосконалення, але завжди є прекрасним і досконалим.

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
